

Flag og paa hyklerisk Maade med kristeligt Navn falder deres egne Kammerater i Ryggen, og de maa have Lov til at nægte at arbejde sammen med dem, saa vist som der her i Samfundet er Frihed til at arbejde sammen med og handle, med hvem man har Lyst til. Det maa de have Lov til at blive enige om indenfor deres Organisation. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at hvis han tror, at han kan udrydde den danske Fagbevægelse, eller hvis han tror, at han ad Lovgivningens Vej kan tvinge Arbejderne til at ophøre med deres Klassekamp, med Kampen for deres økonomiske Interesser mod den Arbejdsgiverforening, som sandelig er fuldt saa stærk, og som benytter alle Midler, saa kommer det ærede Medlem til at tro om igen. Det bliver en uløselig Opgave, han der vil sætte sig.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Det ærede Medlem Hr. Kragh synes at have overhørt, at jeg udtrykkelig sagde, at for saa vidt som hans Forslag beskæftigede sig med Spørgsmaalet om at hindre Overgreb fra den ene Organisation mod den anden eller fra Organisationen mod Enkeltperson, vilde vi med særlig Interesse deltage i Forhandlingen herom. Det var først efter, at jeg havde nævnt dette, at jeg henpegede paa den anden Side af Organisations-spørgsmaalet, det store Spørgsmaal om Organisationskampens Odeleggelse i Samfundet og om Voldgift, og erklærede, at det laa udenfor Sagen her. Men hvad jeg har ønsket, inden jeg fremsatte disse Betragtninger om Organisationsmisgreb og -overgreb, er — just paa en Tid, hvor man er tilbøjelig til at forme sine Anker over Overgreb og Misbrug paa en saadan Maade, at det ligesom vendes imod Organisationstanken, og til at forene sig med visse Bestræbelser i Tiden for Opløsning af Organisationen i Samfundet — at understrege Organisationens Grundbetydning netop til Sikring af Erhvervsfriheden for den enkelte.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Slebsager har Ordet for en kort Bemærkning.

Slebsager: Saaledes kunde det ærede Medlem Hr. Rode i hvert Fald ikke opfatte mine Bemærkninger, idet jeg nemlig indledede med at anerkende Organisationens Betydning for Samfundet. Det, som jeg taler imod, er blot Organisationsovergrebene, og det ærede Medlem er dog sikkert enig med mig i, at Overgreb af den Art,

som jeg har skildret her i Dag, bør man kunne komme til Livs. Det er jo slet ikke saaledes, som det ærede Medlem Hr. Lundberg mener, at det var disse Medlemmer af Kristeligt Dansk Fællesforbund, som faldt Fagforbundet i Ryggen; det er at vende Forholdene ganske paa Hovedet, thi det var netop disse Folk, som af en eller anden Grund — være sig en religiøs eller en anden Grund — ønskede at staa i deres egen Forening, som ikke kunde faa Lov dertil af den stærke Fagorganisation, der derfor har indledet en saadan Kampagne imod dem, som de har gjort, og som altsaa har været i over 25 Aar med større eller mindre Styrke. Jeg kan slet ikke indrømme, at disse Folk sejler under falsk Flag. Hvorfor i Alverden maa de ikke have Lov til at nære den religiøse Anskuelse, de nu en Gang har, og hvorfor maa de ikke have Lov til ud fra denne religiøse Anskuelse at danne deres egen Organisation, ogsaa deres egen Arbejderorganisation? Vi har nu en Gang i Henhold til vor Grundlov Foreningsfrihed her i Landet, og jeg tror, at alle Parlamentarikere vilde gøre klogt i at anerkende, at vi har Foreningsfrihed; men det, man netop søger fra Fagforbundenes Side, er at bekæmpe Foreningsfriheden i dette bestemte Tilfælde, som jeg har omtalt. Naar det ærede Medlem vil give det Udseende af, at jeg vil søge at udrydde Fagorganisationerne, er det jo fuldstændig ved Siden af, hvad jeg har sagt, idet jeg netop har anerkendt Organisationernes Betydning ogsaa for Samfundet. Jeg mener, at vort Samfund, saa kompliceret, som det er, aldeles ikke kan undvære Organisationerne. Men selv om vi har Organisationer og anerkender dem, og selv om de er nok saa stærke, maa vi dog have baade Ret og Pligt til at bekæmpe Overgreb fra deres Side, naar saadanne optræder.

Med Hensyn til Posthuset i Randers vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Lundberg, at det har han jo draget frem en Gang tidligere, medens jeg var Minister og havde Materalet, hvormed jeg kunde besvare hans Angreb, og da besvarede jeg hans Besværinger i saa Henseende; jeg kan ganske henholde mig til den Besvarelse, jeg den Gang fremsatte.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jønson har Ordet for en kort Bemærkning.

Jønson: Jeg kan ikke se, at der skulde være noget Grundlag for at gennemføre et Forslag som det omtalte. Det ærede Medlem Hr. Slebsager gør opmærksom paa, at i Henhold til vor Grundlov har vi Or-